ANUL XVII. Seria II. — No. 344 | 4 PAGINI 3 LEI | C. | Vineri 25 Septembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Direcția și Ad-ția 3.26.60 Telefoane: Secretariat 5.91.86 Tipografia 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an . . . . . . Lei 1000 6 luni . . . . . » 500

„Strâns uniți..."

Acum trei zile am publicat un comunicat al jucătorilor venusiști asupra soartei grupării lor. Nemulțumiți de unele «neadevăruri» publicate în presă sau supărați că aceste adevăruri le strică unele socoteli, jucătorii au ținut să lămurească atât pe susținători cât și marele public.

Din comunicatul acesta reținem numai nota sentimentală, fiindcă partea informativă — lămuritoare — este destul de redusă.

După o lungă perioadă de înflorire materială care în mod firesc l-a dus la un necontestat primat în footballul românesc, clubul Venus se găsește în impas. Hărțuiți de griji sau numai obosiți, vechii conducători se dau astăzi la o parte pentru a face loc celor cari ar dori să le continue munca. In viața unui club asemenea momente sunt firești. Deci cazul Venusului nu trebue să mire pe nimeni.

Totuși din întâmplările acestea ale Venusului sunt unele lucruri demne de reținut.

In primul rând trebue să înțelegem — și cu noi toată lumea — că Venus n'ar fi trăit zilele grele de acum dacă în epoca aceea de glorie s'ar fi gândit mai mult la tineret, la cadrele viitoare adică, și mai puțin la spectacol și la rezultatul de moment.

Dovada că avem dreptate ?

Iat-o. Toți jucătorii cumpărați cândva cu sume însemnate au fugit îndată ce au simțit că bate vântul sărăciei. Fiindcă păsarea călătoare tot pasăre călătoare rămâne chiar dacă o vreme o ții închisă într'o colivie de aur.

Iar grija clubului a rămas pe seama vechilor jucători din vremurile eroice, pe care epoca celor șapte vaci grase i-a interesat mai puțin, și pe seama celor câțiva juniori crescuți în club printre picături.

Desigur așa au fost vremurile, iar conducătorii cari pleacă n'au decât vina epocii în care au fost siliți să activeze.

Actualii susținători ai Venusului —jucătorii— sunt, cum am spus mai sus, sentimentali. Ne anunță că sunt «strâns uniți» și că «venușiștii vor vedea din nou, sus, luceafărul lor».

Ne bucurăm din toată inima și suntem la unison cu acești oameni tineri cari se silesc să scape din naufragiu o grupare de veche și frumoasă tradiție sportivă și românească. Mai mult, le vor da tot ajutorul de care vom fi în stare.

Pentru ei însă și pentru grupările care încerca să se ridice acum pe temeiul posibilităților financiare dar neglijând cu desăvârșire laturea sufletească — determinată în sport — ținem să amintim că este mai bine să mori frumos și la timp decât să continui nevolnic un trecut din care n'ai învățat nimic.

Virgil Popescu

Olimpia cere transferarea lui David

Printr'o adresă pe care gruparea divizionară Olimpia a introdus-o la F. R. F. H., cere transferarea talentatului portar al naționalei și al Venusului Mircea David.

Aseară întâlnindu-l pe „Il Dio" pe culoarele F. R. F. H.-ului l-am întrebat dacă va obține deslegarea dela „Negrii". Simpaticul goalkeaper ne-a răspuns că o va obține cu siguranță, deoarece fosta lui grupare Venus, nu poate emite nici un fel de pretenții materiale din moment ce salariul pe care-l primea la Venus nu i s'a mai plătit de aproape 6 luni.

Dl. Dattilo a fost propus de Federația noastră pentru conducerea matchului dela 12 Oct.

Printr'o telegramă pe care federația noastră de football a trimes-o forului de specialitate Slovac, a propus pentru conducerea matchului România—Slovacia dela 12 Octombrie ce se va disputa la București, pe d. Datillo cunoscutul arbitru italian.

Azi ne vorbește

Constantin Tănăsescu

campionul Româniel de tennis

Adevărata minune a tennisului românesc ne istorisește viața și răsunătoarele victorii dobândite de el în cele mai pitorești localități din Europa

Vedetele tennisului apusean îngenunchiate de compatriotul nostru

u e atât de mult, de atunci... Inșelat în speranța de a mai găsi — vre-un adversar vrednic de talentul său, acel care în curând avea să facă fală sportului românesc, se decidea cu melancolie să părăsească patria, casa și pe cei dragi lui, spre a lua sborul străinătății, sălașul tuturor gloriilor sau a iluziilor sfărmate.

Ce a făcut aici românașul nostru întrece orice laudă. Purtându-și anonimatul pe mai toate terenurile de tennis din Europa și amestecându-și-l prin noianul de nume sonore, timid, dar deloc înfricat, mândru de obârșia lui și dornic de a desminți, Constantin Tănăsescu reușea campionat cu campionat și victorie după victorie, să se afirme tot mai mult și mai irezistibil, ca un mare campion.

Invinșii lui? mulți foarte mulți și din cei mai cunoscuți: Ko-Sin-Ki, Mitici, Peliza, Destreman, Rogers și alții.

Din atâtea nume, Tănăsescu și-a clădit astăzi un nume lui și tennisului românesc.

In dorința de a-l face pe Costică, apreciat așa cum merită, de către întreaga opinie sportivă românească, ne-am propus să-i dăm în vileag viața și faptele. Cum? luându-i un interview.

In acest scop, iată-ne pe amândoi așezați la o masă goală — Costică e sportiv, iar în ce mă privește, am pretenția că sunt — de pe terasa clubului TCR.

Afară e soare, cald și frumos, iar de jur împrejurul nostru, copaci și verdeață. Printre crengi și frunze la o mică depărtare se întrezăresc siluete albe de jucători, cari desprinși parcă din decorul albastru, aleargă sănătos și sprinten dintr'un colț al terenului în celălalt.

Ascultăm o clipă pocnitul slab și regulat al mingei lovită de rachetă, apoi murmurul unei adieri de vânt prin frunzișul uscat prea de timpuriu, gândul ne sboară brusc în trecut și o umbră de tristețe întunecă trecător frunțile noastre.

In urmă, scuturându-ne cuprinși parcă de un fior, coborâm din nou pe pământul pe care îl părăsisem o clipă pentru a pluti în voe purtați de aripa gândului în imensitatea fără spațiu al duioaselor aduceri aminte și zâmbind cu înțeles, unul la altul... începem:

Teniss cu... lopățica

— Din puținele întrebări pe cari am să ți le pun, interesul fiind să vorbești tu, nu eu, încep cu una care m'ar interesa în deosebi:

Cărei împrejurări datorești faptul, că te-ai apucat să joci tennis?

Cu alte cuvinte, de ce tocmai tennisul și nu alt sport, te-a atras?

— Pentrucă tennisul a fost primul sport cu care mi-a fost dat să fac cunoștiință încă din frageda mea copilărie.

Cunoști tradiția, ca fiul să îmbrățișeze mai întotdeauna cariera tatălui său. Cam același lucru am făcut și eu. Nimeni că în loc de a urma cariera tatălui, eu am urmat pe acea a unui văr de-al meu, Ilie Ivan.

Iată cum:

M'am născut în comuna Independenta la 20 km. de Galați. Incă de



CONSTANTIN TĂNĂSESCU

mic copil am venit în marele port dunărean unde am început să-mi câștig pâinea, așa cum mă pricepeam. Nu mi-e rușine să-ți spun, că devenisem băeat de mingi. Pe vremea aceia, un fel de văr de-al meu, Ilie Ivan care acum este antrenor la A.S.P. funcționa tot ca antrenor la unul din cluburile de tennis din Galați. Lui îi datoresc primele noțiuni dobândite de mine în tennis.

Azi așa mâine tot așa, privind jucătorii și urmărindu-le mișcările, am prins și eu gust de joc. Racheta însă n'aveam și nici bani să-mi cumpăr. M'am apucat atunci și mi-am cioplit din lemn o lopățică cu care băteam toată ziua mingea la perete. Aveam 12 ani. In curând devenisem mare specialist în acest gen de joc cutezând chiar, să provoc pe jucătorii de pe teren și câștigam. Natural, ei jucau cu racheta, în timp ce eu cu nedespărțita mea lopățică.

Printre învinșii mei cu lopățica, a figurat și Marin Bădin, de curând îndrăgostit și el de tennis.

Văzând că sunt imbatabil cu unealta mea de lemn și probabil în speranța de a mă face mai puțin periculos, câțiva dintre jucătorii cu suflet, au pus mână dela mână și mi-au cumpărat o rachetă. Am continuat, se înțelege, să joc și mai bine și după doi ani, eram al doilea jucător din Galați după Bunea.

UN PROFESIONIST IMBATABIL ȘI UN MATCH CU PERIPEȚII

— Dacă nu mă înșel ai început prin a fi profesionist. Povestește-mi câteva ceva despre această primă calitate a ta.

— Da, am început tennisul ca profesionist, pentru ca să pot trăi.

La vârsta de 15 ani, am fost angajat ca antrenor la Lugoș, cu un salariu de 7 mii lei pe lună. N'am stat prea mult aici, căci un nou angajament și mai atrăgător mă cheamă la Brăila.

Firul vorbelor i se curmă brusc. Privirea și-a pierdut mobilitatea, pironită fix undeva în trecut.

Trece o clipită, două, trei, apoi încet ca o șoaptă cu ochii umezi de melancolia timpului ce nu se va mai întoarce niciodată. Costică își reia povestirea, în timp ce un oftat abia perceptibil îi ridică pieptul:

— Iartă-mă că m'am întrerupt, dar e atât de trist acum și doar a fost atât de frumos. Nu voi putea niciodată uita Brăila. E orașul cu cele mai frumoase amintiri; e orașul copilăriei mele, Ș'apoi tot aici, m'am lansat ca un veritabil jucător mulțumită d-lui Polidor Lichiardopol și a lui George Daniel, care au organizat două campionate, unul de amatori și celălalt profesionist, câștigate amândouă de mine.

Am rămas în Brăila, din 1922, anul angajării mele aici, până în 1932, când am venit în București ca antrenor la Juventus-Club, cel mai mare de atunci.

Intre anii 1932 și 1935 cu excepția lui 1933 când am cedat lui Ilie Ivan, am fost campion profesionist al României. In tot acest interval de timp, singurul meu adversar serios era bunul meu prieten și excelentul jucător, Marin Bădin. Cu el am avut cam mult de furcă, periclitându-mi uneori șansele.

Ca să vezi ce înverșunate erau matchurile dintre noi, să-ți dau un exemplu:

Era în toamna lui 1935, când se disputau campionatele României de tennis profesionist.

In finală rămăsesem noi doi, Marin și cu mine. N'am să-ți povestesc întreaga partidă, am să-ți spun doar că la un moment dat, situația era de 2 seturi pentru fiecare. In cel de al cincilea decisiv, mergem mână în mână până la 4-4 jocuri. Marin câștigă pe al cincelea deci 5-4 și tot el în următorul ia un avantaj de 40-0. Printr'un efort disperat, reușesc să egalez. Marin face din nou avantaj, eu iar egalez și în fine câștig jocul, matchul și titlul de campion. După cum vezi, un matc cu peripeții.

In anul 1936 am domnit singur și fără emoții, căci Marin Bădin trecuse la amatorism. De altfel l-am urmat și eu în curând căci în toamna aceluiași an am arborat și eu cum se spune, hermina albă de amator.

A fost o inspirație fericită și nu știu cum am să mulțumesc din tot sufletul celui care mi-a dat-o, d-lui prof. Costandache.

Pot spune că din acest moment încep adevăratele mele victorii și satisfacții.

IN BALCANI, PRINTRE FEMEILE DRACOASE

— Ai mai rămas în țară, sau ai plecat îndată în străinătate?

Povestește-mi despre începutul carierei tale de amator.

— Am plecat aproape imediat în

(Continuare în pag. 4-a)

Sâmbătă și Duminică pe A. N. E. F.

naționalele femenine și de juniori

Se apropie sezonul de cros și toamna s'a și arătat cu zilele ei urâte și ploioase.

Au mai rămas însă din calendarul nostru atletic câteva zile însemnate cu roșu. Sâmbătă și Duminica aceasta Aneful găzduește naționalele femenine și de juniori. Și nu mai rămân de disputat acum decât maratonul și decatlonul.

Așa dar așa cum credeam încă înainte de Predeal, fetele și juniorii vor concura împreună, în aceleași zile de concurs.

Pentru spectatori programul este plăcut, atrăgător, iar pentru concurenți, odihnitor și așa cum și l-ar fi dorit.

I.
SAMBATA 27 SEPTEMB.

Ora 15.30: 100 m. plat serii.
Ora 15.45: aruncarea greutății.
Ora 16.00: 100 m. plat fete serii.
Ora 16.15: săritura în înălțime.
Ora 16.45: 800 m. plat juniori.
Ora 17.00: greutate fete.
Ora 17.15: 100 m. plat finală fete
Ora 17.30: 100 m. plat finală jun.

II.
DUMINICA DIMINEAȚA

Ora 9.00: 400 m. garduri serii.
Ora 9.15: 200 m. plat serii.
Ora 9.30: săritura cu prăjina.
Ora 9.45: 500 m. plat fete.
Ora 10.00: aruncarea discului băeți
Ora 10.15: 1.500 m. plat juniori.
Ora 10.30: săritura în înălțime fete.
Ora 10.45: 200 m. plat finală.
Ora 11.00: 100 m. garduri finală.
Ora 11.15: aruncarea discului fete
Ora 11.30: săritura în lungime jun.

III.
DUMINICA DUPA AMIAZA

Ora 15.00: 110 m. garduri jun.
Ora 15.00: aruncarea ciocanului.
Ora 15.15: 400 m. serii.
Ora 15.30: 80 m. garduri fete.
Ora 15.45: triplu salt.
Ora 16.00: aruncarea suliței fete.
Ora 16.15: 3000 m. plat juniori.
Ora 16.30: 110 m. garduri finală.
Ora 16.45: lungime fete.
Ora 17.00: 400 m. plat finală.
Ora 17.15: aruncarea suliței jun.
Ora 17.45: 4x100 m. juniori.
Ora 17.50: 4x100 m. fete.
Ora 18.00: împărțirea premiilor.

ASTAZI, ULTIMA ZI DE INSCRIERI

Pentru grupările bucureștene înscrierile se primesc cel mai târziu până astă seară la orele 19, la sediul federației din strada Alex. Lahovary nr. 14.

Credem că acest termen e mult prea scurt, — în aceiaș zi cu comunicatul, — și de aceia am dori, dacă este posibil, măcar o prelungire de o jumătate de zi.

Din provincie înscrierile se cam știu dela Predeal, unde conducătorii grupărilor au stat de vorbă despre aceste naționale cu oficialii federației.

O problemă rămâne participarea Sașilor. Se poate în schimb conta pe centrele Brașov, Timișoara, Sibiu, Reșița, și probabil pe Pitești, Constanța, Târgoviște, T.-Măgurele.

JURIUL TEHNIC

Directorul reuniunei ing. Ion Gr. Lăzărescu.

Judecător arbitru: Ion Baicu.

Secretar al reuniunei: Ion Paraschivescu.

Șef jud. la sosire: prof. V. Orășanu.

Judecători la sosire: Alex. Ghimpețeanu, Mihail Vardale, comisar șef Iorgulescu.

Cronometror șef: ing. Ion Togănel.

Cronometrori: V. Braida, E. Stoian, N. Bătrâna, dr. Doboșiu, Traian Hanciu, Aurel Fărcășanu, Anghelache, d-ra Scordescu, d-ra Levischi, d-ra Zuzula, Andrei Șimu.

Judecător șef la sărituri: Alex. Koenig.

Secretar: Virgil Ludu.

Judecători: Gh. Vasiliev și P. Hidioșanu.

Judecător șef la aruncări: ing. Radu Filiti.

Secretar: Petre Havaleț.

Judecători: Ion Albișor, E. Havaleț și Eremia Fălcoianu.

Starter: Ion Lazăr.

Speker: Aurel Neagu.

Șeful materialelor sportive: Ion Ionescu.

Medicul reuniunei: dr. Doboșiu.

Ordinea pe teren: Vasile Firea.

Antrenamentul selecționabililor bucureșteni

Eri pe arena Venus, selecționabilii bucureșteni au făcut antrenament sub conducerea d-lui Vasile Pop.

S'au făcut exerciții fizice după care s'a trecut la balon.

Jucători au tras la poartă și li s'au verificat posibilitățle de control al mingei.

Un fapt demn de menționat este concursul neprecupețit pe care unii jucători îl dau federației, în timp ce alții nici nu s'au sinchisit de faptul că li s'a făcut onoarea să fie introduși într'un lot național și au găsit de cuviință să absenteze.

Acești jucători sunt:

Budan, Ploieșteanu, Negrescu, Naciu, Cornea, Rășinaru, Moldoveanu, Anghelache, S. Niculescu, I. Dumitrescu și Berbeacă, însă ultimul are scuza că a anuțat din vreme.

De altfel F.R.F.H va lua măsuri contra acestor jucători care înțeleg să servească în felul acesta interesele federației.

Dintre jucătorii prezenți sau remarcat:

David, Sadovski, Teodorescu, Beraru și Mihăilescu.

După cum se vede jucătorii Sportului Studențesc se remarcă până și în lotul național.

Astă seară

Se va hotărî dacă Budan va juca la Juventus

Astă seară la federația de football d. dr. Puiu Stroescu președintele federației va da o hotărîre în privința transferării lui Budan la Juventus.

CARNET

Finala

Campionatului național de handball dintre Viforul Dacia și CFR. se tot joacă și amână din Mai și până în zilele noastre cu o regularitate matematică.

Intr'o vreme nu s'a jucat fiindcă nu se putea juca; apoi trebuia să se joace odată cu finala cupei României de football care nici ea nu se mai juca; pe urmă s'a stabilit să se joace finalele separat; de cea de football am scăpat, de cea de handball nici acum!

Intre timp a început și continuat jocul celălalt: al comunicatelor oficiale de-a programatul și de-a amânatul.

Am ajuns aproape să pășim în Octombrie și obsedantul campionat 1941 n'a fost încă lichidat. De începerea noului campionat nu mai îndrăznim să pomenim: îl vom face la anul, sau la celălalt an, vorba Rumânului, «dac o da Dumnezeu».

Un lucru e hazliu în toată chestia care e de plâns: ne aducem aminte că în primăvară într'un articol de fond ne-am strâns într'un efort toate chemările lirice ca să salutăm alipirea handball-ului pe lângă federația de football.

Dar, deh! capul face, handball-ul trage...

Propaganda

în sprijinul rugby-ului nostru e în toiu. După ce Dumineca trecută pe Velodrom cu ocazia unui match, arbitrul disputei a acordat un essai abia după ce-a consultat raza sa vizuală în prelungirea barelor de but, deoarece tușa inci nu exista, nici nu se putea bănui unde ar trebui să fie. Duminica aceasta vom avea o altă propagandă.

Se va juca un match de rugby pe terenul de football dela.... Giulești. Că terenul nu se pretează acestui sport nici ca dimensiuni, nici ca amenajamente nu interesează. După cum nu interesează dacă balonul va fi rulat pentru essai pe urma de cărbune sau pe șinele de lângă stadion... Totul e că nu știu cine, care-a fost cu ideia asta genială și care joacă și el un fel de rugby pe la T. C. R., să fie asculfat și satisfăcut!

Oare federația de rugby și venerabilul ei președinte nu are să-și spuie un cuvânt hotărîtor în asemenea comicării?

Duminică se va disputa finala campionatului național de Hand-ball

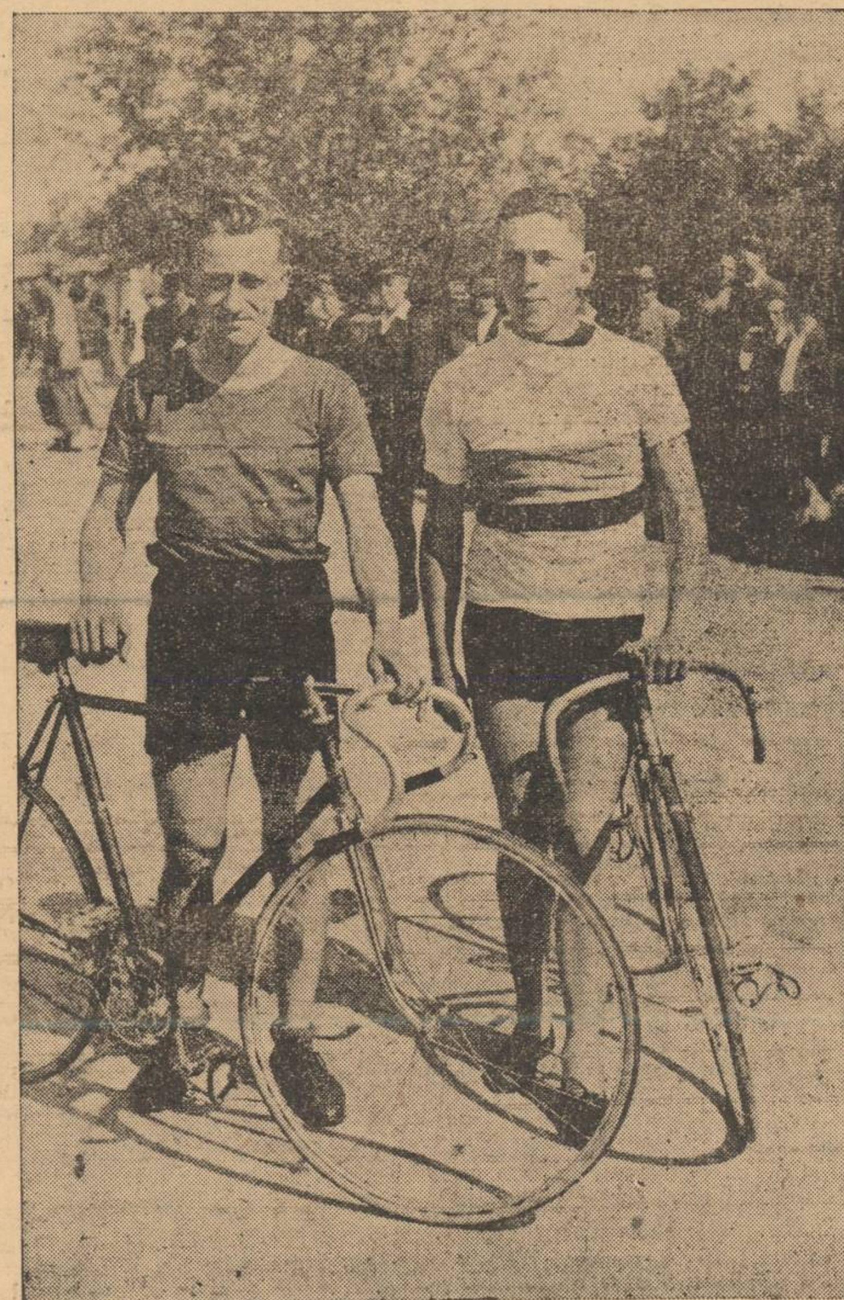
In sfârșit, după nenumărate amânări, finala campionatului național de hand-ball va ajunge să se joace.

In urma hotărîrii federației de specialitate matchul se va disputa Duminică în cadrul cuplajului de football dela Venus.

Amintim că matchul se va disputa între Viforul Dacia și C. F. R.

Partida va începe la ora 15.

Imagini cicliste



Campionii de viteză pe anul 1941.

Duminică la Zagreb

Croația va înfrunta pentru a doua oară Slovacia

Capitala noului stat Croat găzduește Duminică prima partidă internațională de football cu care ocazie naționala Croației înfruntă în revanșă naționala Slovaciei cu care în prima întâlnire dela Bratislava a terminat la egalitate.

Această întâlnire este considerată drept cea mai mare dispută footbalistică a anului la Zagreb.